

عنوان مقاله:

صفات فضایی موثر بر افزایش خلاقیت محققین در مراکز تحقیقات معماری و شهرسازی

محل انتشار:

فصلنامه فناوری آموزش، دوره 7، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مونا بیسادی - دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

فرهنگ مظفر - دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

سید باقر حسینی - دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به تأثیری که فضا میتواند بر خلاقیت و نوآوری محققین داشته باشد و جایگاه کارگروهی در این مقوله، تمرکز این مقاله بر کیفیت فضایی فضاهای جمعی در مراکز تحقیقاتی است که برای محدود کردن دامنه تحقیق مرکز تحقیقات معماری و شهرسازی برگزیده شده است. هدف از این پژوهش ارائه رهنمودهایی برای طراحی مراکز تحقیقاتی معماری و شهرسازی مبتنی بر افزایش خلاقیت و نوآوری محققین آن مرکز است. این پژوهش با استفاده از روش تحقیق پیمایشی صورت گرفته است. در این راستا پرسشنامه‌های درمقیاس لیکرت تدوین شد تا تأثیر صفات فضایی خلوت، زیبایی، تنوع فضایی، انعطاف پذیری و همجواری یا رویت پذیری را، که به عنوان صفات فضایی موثر بر افزایش خلاقیت و نوآوری شناسایی شده‌اند، بر عوامل موثر در خلاقیت و نوآوری افراد، یعنی انگیزه، آرامش و آسایش کالبدی، تعاملات و تفکر خلاق، تعیین کنند. این پرسشنامه توسط ۹۰ نفر از اعضای هیات علمی و دانشجویان دوره دکتری معماری و شهرسازی دانشگاه‌های سراسری شهر تهران تکمیل شده است. برای تحلیل داده‌های جمع آوری شده از شیوه آماری تحلیل استفاده شده است. در نهایت بر اساس تحلیل نتایج عددی، تأثیرپذیرترین عوامل موثر (RM-ANOVA) واریانس با اندازه‌گیری مکرر بر فرآیند خلاقیت و نوآوری از هر یک از صفات فضایی مشخص شده است.

کلمات کلیدی:

صفات فضایی، خلاقیت و نوآوری، فضاهای جمعی، مراکز تحقیقات معماری و شهرسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1934861>

